

Tjugonionde söndagen – ”utom mig finns ingen Gud” (Jes 45:5)

Den 15 oktober invigdes en utställning i S:t Johannes' kyrka i Stockholm för att hedra hundraårsminnet av påven Johannes Paulus II:s födelse. I denna kyrka som tillhör Svenska kyrkan firas varje söndag tre katolska mässor på polska - och en på ukrainska. Det är betecknande för denne helige påve att hans minne firades på ekumenisk mark. I sin encyklika *Ut unum sint* ("Att de alla skall bli ett", jfr Joh 17:21) vände han sig till kristna i alla kyrkor och samfund för att fråga dem hur påveämbetet skulle kunna gestaltas för att bidra till en djupare ekumenik. "Låt oss be Herren att alla kristna trots inbördes splittring hela tiden anstränger sig mer och mer att ge ett gemensamt vittnesbörd om sin tro på Gud, Fadern, Sonen och den helige Ande, så att världen kan tro" (Rom, 22 januari 1986). Johannes Paulus blev också en pionjär för den interreligiösa dialogen när han samlade troende av alla religioner i Assisi 27.10.1986, där var och en skulle be enligt sin tradition. Mer än någon annan kyrkoledare genom tiderna har han också bidragit till att främja dialogen mellan kristna och judar. "Gud våra fäders Gud, du valde Abraham och hans efterkommande för att bära ditt namn till alla länder" (Jerusalem, 26.3.2000). "Hör vår bön för det judiska folket som du på grund av deras fäder fortfarande troget håller fast vid... Var med dem och stöd dem i deras stora uppdrag att uppenbara din välsignelse för världen" (Warszawa, 11.6.1999).

Redan profeten Jesaja betonar denna Israels kallelse att uppenbara den ende Gudens heliga namn och sprida hans välsignelse över världen: "Jag är Herren och för övrigt ingen, utom mig finns ingen Gud" (45:5). Det finns bara en enda Gud som har uppenbarat sig för Israel och sedan blivit kött i Jesus Kristus. Det är viktigt att betona kontinuiteten i uppenbarelsen. För att förstå Jesus i hela hans mysterium måste vi tränga in i det gamla förbundets mysterium och tillgodogöra oss dess tro och vördnad för Guds heliga namn. "Hjälp oss att alltid göra din vilja och av hjärtat tjäna ditt heliga namn", bad vi i dagens kollektbön. Genom att låta oss ledas av Gud heliga bud och lag blir vi Guds tjänare och tjänarinnor, som finner vår stora glädje i att få tjäna honom genom allt vad vi är och gör.

Påven Benedikt XVI har hjälpt oss att förstå Jesu person och uppdrag utifrån hans förankring i Israels tro. Det är ingen tillfällighet att vi i snart sagt varje mässa både läser en läsning ur det Gamla testamentet som belyser evangeliet och dessutom sjunger en responsoriepsalm ur Psaltaren. Vi låter oss näras och upplysas av samma heliga skrifter som Jesus själv tog del av. Mer och mer leds vi då in i den personliga relationen med Jesus och får dela hans syn på tillvaron. I honom är vi alla kallade och utkorade på ett helt personligt sätt. "Gud älskar er, bröder, och vi vet att han har utvalt er" (1 Thess 1:4). Gud nämner oss vid namn. Vi har alla en unik relation till Gud som aldrig kan upprepas. Vi kan tjäna och tillbe Gud på ett

helt personligt sätt som aldrig kan kopieras och plagieras. Den ende Gudens heliga namn äras och vördas på ett unikt sätt av var och en av oss som tillhör honom. Genom trons, hoppets och kärlekens gåvor växer vi in i denna grundhållning. ”Vi tänker på vad ni utträttar i tron, hur ni uppoffrar er i kärleken och hur ni håller ut i hoppet till vår herre Jesus Kristus inför Gud vår Fader” (1 Thess 1:3).

Den ende Guden kan tjänas och tillbes på oändligt många sätt. Samtidigt förblir han densamme i tid och evighet. Men var och en tar emot honom på sitt personliga sätt och får sin unika relation till honom i tro, hopp och kärlek. Det är oerhört viktigt att vi är övertygade om att det bara finns en enda Gud. ”Utom mig finns ingen Gud” (Jes 45:5). Men hur är det då med dem som tillhör en annan religion? De har förstås en annan tro och en annan syn på vem Gud är, men Gud själv är alltid densamme. De har inte som vi fått det stora privilegiet och den oskattbara nåden att få ta del av den fulla uppenbarelsen av den treenige Guden. Men de närmar sig Gud i bilder och skuggor. Många av dem kan vara mer hängivna och fromma än vi. De trevar sig fram och längtar ibland mer än vi efter att få möta den sanne Guden, som bara har uppenbarat sig till fullo i Jesus Kristus. Därför är det viktigt att vi känner gemenskap med dem och försöker hjälpa dem i deras strävan efter att komma Gud närmare. All dialog mellan troende av olika religioner bygger på denna ömsesidiga respekt. Just därför att vi kristna är förvissade om att vi har fått ta emot den fulla sanningen om vem Gud är, får vi glädja oss över allt det som vi ändå har gemensamt med andra troende. Allt som är sant och äkta kommer i sista hand från den helige Ande, oavsett vem som gör eller säger det. Det finns bara en enda Gud, som har skapat alla människor och som vill uppenbara sig för dem alla och frälsa dem genom sin Son som just därför blivit människa. Till syvende och sist är det honom alla gudstroende människor längtar efter, även om de bara känner honom delvis och i skärvor och skuggbilder.

Liksom den helige Johannes Paulus II ville samla troende av olika religioner just i Assisi har påven Franciskus velat att hans senaste encyklika *Fratelli tutti* – ”Alla bröder och systrar” – skulle bli kungjord i den helige Franciskus’ stad. Broderskap och systraskap, ja, syskonskap är grundbegrepp i påven Franciskus budskap till hela vår till synes hopplöst splittrade mänsklighet. I stället för att haka upp oss på det som skiljer oss åt borde vi sträva efter och glädja oss över det som kan förena oss. Vi som åkallar och vördar Guds heliga namn bland världens alla folk får stå inför honom också i deras namn, som ännu inte känner honom, och dra ner hans välsignelse över alla. Det är vårt sätt att ge Gud den tillbedjan som tillkommer honom. Vi som har fått den stora nåden att tro på den ende, treenige Guden är oändligt tacksamma för att han har uppenbarat sitt heliga namn för oss i Jesus Kristus. Därför att vi också förpliktade att vara obrottsligt trogna honom genom vårt sätt att leva, till hans ära och våra medmänniskors bästa.